

Mál nr. 214/2012**Karl Bartels Jónsson (M)****og****Vörður tryggingar hf. v/heimilistryggingar vegna slysa****Ágreiningur um bótaskyldu vegna slysa 02.08. 2007 og 17.01. 2011,
124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.****Gögn.**

- 1) Málskot móttakið 16.05. 2012.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 04.06. 2012.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

Vátryggingafélagið vísar til 1. mgr. 5. gr. samþykktar nefndarinnar og úrskurð nr. 154/2012 um að óheimilt sé að vísa fleiri en einu máli til nefndarinnar í sama málskoti.

Félagið telur að M hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína skv. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga. Það telur að M hafi fengið vitneskju um afleiðingar slyssins strax eftir slysið sem varð á Spáni í ágúst 2007, en í síðasta lagi þann dag sem endurkoma til læknis var ráðgerð. Félagið telur að miða skuli tilkynningarfreist við 28.09. 2007 við mat á því hvenær M hafði vitneskju um þau atvik sem krafa hans er reist á. Slysið hafi hins vegar ekki verið tilkynnt til félagsins fyrr en 28.03. 2011. Að mati félagsins er og óljóst hvenær og með hvaða hætti slysið varð og hafnar félagið því jafnframt bótaskyldu á þeirri forsendu að slysið sé ósannað.

Félagið vísar og að hinu síðara slysi sem það telur og ekki bótaskyldt sbr. umfjöllun þess. Í umrætt sinn kveðst M hafa dottið í hálfu og brotið bátsbein á hægri hendi. Félagið telur að einkenni M við komu til læknis 2011 séu að rekja til slyssins 2007. Félagið telur að einkenni M í dag séu að rekja til þess að hann hafi ekki farið að fyrirmælum læknis vegna slyssins 2007 sbr. nánar umfjöllun félagsins.

M telur bótaskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu.

Álit

Í 1.mgr. 5.gr. samþykktar fyrir Úrskurðarnefnd í vátryggingamálum er fjallað um að aðili geti vísað máli til nefndarinnar og greiði málskotsgjald vegna málskotsins. Úrskurðarnefndin telur í samræmi við það óheimilt að vísa fleiri málum en einu til nefndarinnar í sama málskoti og tekur því til efnislegrar umfjöllunar fyrra málið í málskotinu en vísar því síðara þ.e. slys í janúar 2011 frá nefndinni á ofangreindum forsendum. Til hliðsjónar má nefna úrskurð nefndarinnar í máli 154/2012.

Að virtum gögnum málsins vegna slyssins 2007 verður að telja að M hafi ekki gætt tilkynningarskyldu sinnar til félagsins skv. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga. Hann tilkynnti slysið ekki til félagsins fyrr en á árinu 2011. Í þessu tilviki byrjaði tilkynningarfrestur að líða á árinu 2007.

Niðurstaða.

Bótaskylda er ekki fyrir hendi vegna slyssins á árinu 2007.

Mál M vegna slyss 2011 er vísað frá nefndinni.

Reykjavík 19. júní 2012

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.